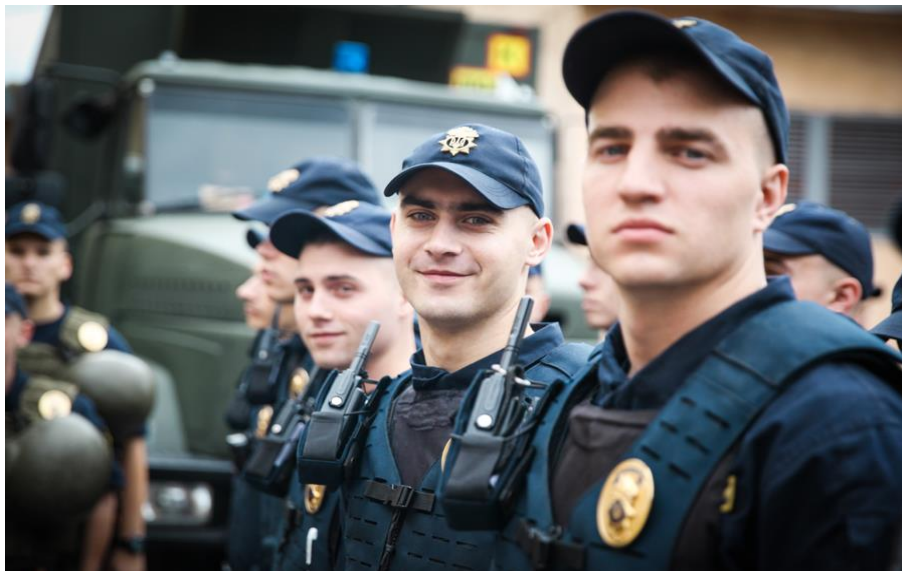

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
КОМАНДНО-ШТАБНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ**

**Збірник тез I Всеукраїнської науково-практичної
конференції**

**Службово-бойова діяльність сил сектору
безпеки держави: сучасний стан, проблеми та
перспективи**

17 жовтня 2019 року

Харків-2019

УДК 355.133.4

Молодцов В. А., доцент кафедри підготовки офіцерів запасу Національної академії Національної гвардії України, кандидат військових наук, доцент.

Малько О. Д., доцент кафедри охорони праці і техніко-екологічної безпеки НУЦЗУ, кандидат військових наук, доцент.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Напрями реформування освіти визначаються головним завданням державної освітньої політики - забезпечення сучасної якості освіти. Вирішення цього завдання неможливе без використання нових інформаційних і комунікаційних технологій, які змінюють характер розвитку, придбання і розповсюдження знань, відкривають нові можливості для оновлення змісту навчання та методів викладання, створюючи тим самим базу для інновацій вищої освіти. Інноваційна освіта в сучасному світі є умовою теоретичного переосмислення освітньої практики виходу з кризової ситуації в освіті, особливо в умовах кредитної технології навчання. Проте в даний час у вузах України, в основному через відсутність необхідного фінансового забезпечення, втрачені темпи інноваційних процесів утворення. Значний внесок у ефективність впровадження інноваційної освіти може зіграти використання ідентифікаційного аналізу розробки та впровадження інновацій.

Ідентифікаційний аналіз розробки і впровадження інновацій - це кількісна та якісна оцінка (аналіз) інновації за можливими наслідками їх застосування з метою підвищення рівня якості навчального процесу. Він дає можливість поетапної обробки, впорядкування, систематизації та аналізу показників рівня якості навчального процесу. Тому ідентифікаційний аналіз є дієвим інструментом дослідження інноваційної діяльності, виступає засобом обробки та впорядкування даних, отриманих при опитуванні співробітників вузу і повсякденному спостереженні за їх професійною діяльністю. Однак цим не вичерпуються можливості застосування ідентифікаційного аналізу. Він дозволяє також упорядкувати здійснення самого процесу змін в підрозділах вузу в цілому, що можна продемонструвати на прикладі основних етапів інноваційної діяльності. Перелік цих основних етапів:

- усвідомлення необхідності змін і формування зразка бажаного нововведення, цілей і завдань необхідних змін;
- аналіз ринку нововведень, пошук і відбір готових інноваційних рішень, придатних для використання, їх оцінка та експертиза можливого запозичення і процедури адаптації до конкретних умов, розробка проекту впровадження;
- замовлення на розробку нововведення в інноваційній організації або самостійна розробка власної інноваційної ідеї на основі методів інноваційного проектування (цей етап передбачається в разі відсутності готових рішень при аналізі ринку нововведень);
- апробування нововведення і його експериментальне впровадження (створення дослідного зразка); оцінка можливостей трансляції (розповсюдження) та комерціалізації (продажу) в соціальному середовищі (професійному співтоваристві); розробка програми методичного та проектного забезпечення виробничого освоєння (впровадження у виробництво);

- використання (освоєння) інновації, її просування в суспільстві, злиття з існуючим виробництвом, нарешті, припинення використання, усвідомлення нових інноваційних потреб.

Мета ідентифікації інновацій - ініціювати інновацію, усвідомити, що потрібно міняти у вузі, щоб функціонування інновації було максимально ефективним і стійким по відношенню до все зростаючому зовнішньому впливу (конкуренції та зростання цін, зміни потреб користувачів, скорочення ресурсів). Усвідомити потребу - це значить визначити необхідність у конкретних змінах і прийняти рішення про впровадження нововведень у реальну освітню практику. Прийняти рішення про впровадження в практику - це означає відобразити потребу в стратегічних і тактичних документах, які дозволяють зафіксувати ідею розвитку вузу, його інноваційну політику, можливості і майбутні ресурсні витрати, конкретизувати ознаки змін для пошуку необхідних готових інтелектуальних продуктів на ринку нововведень, їх замовлення або власну розробку. Ідентифікація інновацій дозволяє чітко визначити і сформулювати інноваційну потребу. Критерії та ознаки змін будуть затребувані, коли перед керівництвом вузу постануть питання про необхідність інтелектуальних продуктів на ринку нововведень. Цей етап націлений на пошук нововведень на ринку готових інтелектуальних продуктів. При цьому ідентифікація дозволяє визначити змістовне наповнення і скласти пошуковий припис для аналізу ринку, що дозволяє не тільки знайти необхідний інтелектуальний продукт (інноваційна пропозиція), але і зробити відбір готових інноваційних рішень, придатних для використання, оцінку та експертизу можливого запозичення і адаптації до конкретних умов. Далі ідентифікація дозволяє чітко сформулювати інноваційний запит, що відображає інноваційну потребу, тобто визначити всі критерії та ознаки майбутніх змін, що дозволяють здійснити розробку необхідного нововведення. Це важливо в будь-якому випадку, чи буде зроблено замовлення на розробку на стороні або вона буде виконана у вузі. Вибір місця розробки залежатиме від можливостей інноваційного потенціалу вузу, його кадрових, матеріально-технічних і фінансових ресурсів. Замовлення на розробку нововведення фіксується в спеціальному документі - інноваційній заявці. Тому конкретизація всіх необхідних особливостей інноваційного запиту, виконана за допомогою ідентифікації інновацій, служить основою для оформлення інноваційної заявки і програми розробки нововведення, а згодом і для складання інноваційної пропозиції. Фактично як інноваційна заявка, так і інноваційна пропозиція характеризують одне предметне поле - об'єкт змін (операцію або технологію, прийом або метод, обладнання, послугу і продукцію).

Таким чином, ідентифікація виступає ефективним інструментом пізнання, управління та документування інноваційної діяльності. Все це дозволяє вивчати інноваційну діяльність, керувати нею, впорядкувати інноваційні відносини у вузі, побудувати систему інноваційних комунікацій, забезпечити просування інновацій у суспільстві.

ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ ПОТРЕБ СИЛ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	
Василенко М. М. Актуальні питання фізичної підготовки особового складу сил сектору безпеки держави	56
Дияк В. В., Тушко К. Ю. Основні організаційно-педагогічні умови соціально-економічної підготовки курсантів та слухачів у процесі безперервної освіти в НАДПСУ	58
Євтушок В. А., Тактико-спеціальна підготовка: НГУ та НПУ	59
Молодцов В. А., Малько О. Д. Ідентифікація інновацій в освітній діяльності	61
Панова О. О. Особливості підготовки фахівців за дуальною формою здобуття освіти у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання (для потреб сил сектору безпеки держави)	63
Посмітна В. В. Напрями формування мовнокомунікативної компетентності майбутніх фахівців сектору безпеки	64
Романюк В. А., Стародубцев С. О. Вдосконалення професійної підготовки курсантів військових навчальних закладів з управління повсякденною діяльністю підрозділів	66
Смітюх Р. С. Порядок здійснення відбору та підготовки військовослужбовців Національної гвардії України для участі у міжнародних миротворчих операціях з підтримання миру і безпеки	67
Супрун Д. М. Перспективи запровадження іншомовного аспекту в процесі професійної підготовки кадрів для потреб сил сектору безпеки держави	69
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВСЕБІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ СИЛАМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	
Бородавка В. А., Іванченко О. В. Бойова екіпіровка військовослужбовця, як елемент системи службового виживання	71
Єманов В. В. Проблемні питання відновлення озброєння і військової техніки у ході проведення ООС (АТО)	72
Іванченко А. О., Іванченко О. В., Мартьянов Є. О. Підтримання надійності техніки інженерних підрозділів	73
Коба М. М., Коба О. В. Поняття правової культури у юриспруденції	74
Кондратюк-Антонова Т. В. Соціологія конфлікту як невід’ємна складова діяльності сил сектору безпеки держави	75
Кравченко Н. М. Актуальні питання сил сектору безпеки держави у забезпеченні державної безпеки	77
Кужелович В. І. Оптимізація процесу підвозу матеріальних засобів в операції об’єднаних сил	79
Лазутський А. Ф., Писарєв А. В. Сучасні напрямки удосконалення виховної роботи з курсантами Національної академії Національної гвардії України	81
Лисенко О. В., Карпенко С. І. Розвідка під час виконання завдань із забезпечення громадської безпеки при проведенні масових заходів та її основні завдання	83
Маренко Г. М. Управління автотехнічним забезпеченням частин НГУ при пересуванні	84
Молодцов В. А., Писарєв А. В. Біологічна безпека – основа боротьби з біотероризмом	85
Павленко С. О., Папета М. А. Аналіз факторів що впливають на організацію забезпечення пально-мастильними матеріалами підрозділів Національної гвардії України у спеціальній операції зі знешкодження незаконних збройних формувань	87